

Adventi gondolatok – Torkos Ákos

2019. 12. 12.

Adventi gondolatok címmel folyik a Kárpát-medencei református rádiók közös sorozata, amely minden napra lelki táplálékot kíván nyújtani karácsonyig. Torkos Ákos, a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet harmadéves hallgatójának szövegét olvashatjuk:

Volt egyszer egy ember, aki a háza udvarára oszlopot épített az ő Istenének, és ezt az oszlopot ezer meg ezer apró csillámló homokszemcséből építette. De jöttek az emberek, jött a szél, és ledöntötte. Az emberek csúfolódtak ezzel az emberrel és kikacagták. Ameddig ez az ember hittel a szívében ismét felépítette ezt az oszlopot az ő Istenének, akárhány szél jött, nem döntötte le. Bizonyára sokunknak ismerős Wass Albert írása, amely egy olyan emberről beszél, amilyenek mi magunk vagyunk.

Egy olyan emberről, amilyenek lennem kell az adventi időszakban. Mert mi is sok mindent építünk, és sok mindent előkészítünk az életünkhöz, de a legfontosabb dolog ebben az időszakban a várakozás, a szeretet és az alázat kellene hogy legyen. Felteszem a kérdést magamnak és neked, olvasónak is: megvan-e mindez benned? Elgondolkodtál-e igazán, hogy vározzál úgy, ahogyan a szülő várja a gyereket haza az iskolából, a messzi távolból, ahogyan barát a barátjára, testvér a testvérré, szerelmes a szerelmére, de ami legfontosabb, ahogyan Isten vár rád, és ahogyan várod te most Jézust. Azt a Jézust, aki ott fekszik a jászolban karácsonykor. A megfeszített és feltámadt Krisztust. De végsősoron azt várjuk vissza, aki itt van közöttünk.

Állj meg egy percre, és csendesedj el. Lehet, most nehéz, mert még sok a dolog, még sok a munka, és nem biztos, hogy be tudod fejezni. De attól még megállhatsz. Még belenézhetsz a te belső szobádba, és rendet rakhatsz. Ne késlekedj, mert minden perced be van osztva, és nem a várakozásra összpontosítasz, hanem a rohanásra. Elmondom újra, hogy a legfontosabb dolog az várakozás, a szeretet és az alázat.

Szeress, és ne gyűlölj! Vározzál, és ne háborogj! Légy alázatos, ne büszke!

Kezdd el még ma! Tegyéél egy lépést előre és engedd, hogy szívedben meggyúljon mind a négy gyertya. Hogy igazán tudj odafigyelni magadra, szeretteidre és azokra, akik most körülvesznek téged.

Vidd tovább azt a történetet, amit említettem, hogy egy ember, aki te vagy, elindul, hogy hittel a szívében oszlopot építsen az ő Istenének. És ezt az oszlopot várakozással, szeretettel és alázattal építsd, hogy megtapasztald mindig a legszebbet és legmélyebbet, ami Istentől van. Mert amikor nem marad más semmi, csak Isten, akkor rájössz, hogy Isten elég. Akarod-e ezt? Készen állsz-e erre? Ha igen, tudd, hogy „a szeretet Istentől van, és aki szeret, az Istentől született, és ismeri Istent; aki pedig nem szeret, az nem ismerte meg Istent, mert Isten szeretet.” (1Jn 4,7-8)

